

โรคหนองใน (Gonorrhoea)

ยังเป็นที่ยอมรับกันในนามว่า gono

โรคหนองในเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STI) ที่เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย และสามารถติดต่อสู่กันได้ ในระหว่างมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ข้อเท็จจริงโดยสังเขป

- โรคหนองใน โดยทั่วไปจะติดเชื้อมีที่ท่อน้ำปัสสาวะและปากมดลูก แต่ยังสามารถติดเชื้อไปที่ทวารหนักและลำคอได้ด้วย
- โรคนี้แพร่กระจายด้วยการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่ติดโรคหนองในอยู่แล้ว
- ตัวอย่างปัสสาวะและการใช้ก้านสำลีส้วมตัวอย่างจากท่อน้ำปัสสาวะ ปากมดลูก ลำคอ และทวารหนักจะถูกส่งไปตรวจที่ห้องปฏิบัติการ
- โรคหนองในรักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะอย่างมีประสิทธิภาพ

โรคนี้คืออะไร? (What is this?)

โรคหนองในสามารถติดเชื้อมีได้ที่ท่อน้ำปัสสาวะ ปากมดลูก ทวารหนัก ลำคอ และตา ในโอกาสที่ไม่พบบ่อยนัก โรคนี้อาจแพร่กระจายไปยังกระแสเลือดซึ่งทำให้เกิดไข้ตัวร้อน ปวดไขข้อ และเป็นแผลที่ผิวหนังได้

หากติดโรคหนองใน คุณอาจไม่สังเกตเห็นอาการใด ๆ เลยก็ได้ หากคุณมีอาการ อาการเหล่านั้นอาจได้แก่

- มีสารคัดหลั่งจากองคชาติ ช่องคลอด หรือทวารหนัก
- อาการปวดหรือแสบขณะปัสสาวะ
- เจ็บคอและคอแห้ง

คุณติดโรคนี้ได้อย่างไร? (How do you get it?)

โรคหนองในมีอยู่ในสารคัดหลั่งจากอวัยวะเพศและแพร่กระจายด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอด ทวารหนัก และทางปากกับผู้อื่นที่ติดโรคหนองในอยู่ก่อนแล้ว

มีอาการอะไรบ้าง? (What are the symptoms?)

ช่องคลอด (Vagina)

หากคุณมีช่องคลอด การติดเชื้อโรคหนองในที่ช่องคลอดไม่มีอาการ หากมีอาการ อาการเหล่านั้นอาจได้แก่

- สารคัดหลั่งจากช่องคลอดหรือตกขาวที่ผิดปกติ
- สารคัดหลั่งจากช่องคลอดหรือตกขาวที่ไม่สม่ำเสมอ
- รู้สึกไม่สบายตัวขณะปัสสาวะ
- ปวดกระตุกเชิงกราน โดยเฉพาะในเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ทางช่องคลอด

องคชาต (Penis)

หากคุณมีองคชาต อาการอาจได้แก่

- สารคัดหลั่งจากองคชาตมีสีเหลืองหรือขาว
- รู้สึกเจ็บหรือไม่สบายตัวขณะปัสสาวะ
- สีแดงบริเวณปลายเปิดขององคชาต

ทวารหนัก (Anus)

การติดเชื้อโรคหนองในที่ทวารหนักส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นโดยไม่มีอาการ หากมีอาการ อาการเหล่านั้นอาจได้แก่ การมีสารคัดหลั่งจากทวารหนักและรู้สึกไม่สบายตัว

ลำคอ (Throat)

การติดเชื้อโรคหนองในที่ช่องปากส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นโดยไม่มีอาการ หากมีอาการ อาการเหล่านั้นอาจได้แก่ อาการเจ็บคอ

คุณจะตรวจโรคนี้ได้อย่างไร? (How do you test for it?)

โรคหนองในตรวจได้ด้วย

- การเก็บตัวอย่างจากปัสสาวะ
- การใช้ก้านสำลีสwab ปากมดลูก ลำคอ หรือทวารหนัก

การทดสอบเหล่านี้มักจะพบโรคหนองในได้ใน 2-4 วันหลังจากที่คุณสัมผัสกับการติดเชื้อ

โรคนี้รักษาได้อย่างไร? (How is it treated?)

โรคหนองในสามารถรักษาให้หายได้ด้วยยาปฏิชีวนะ

อาการมักทุเลาลงภายใน 24 ชั่วโมง หากคุณยังมีอาการต่อไปอีกหนึ่งสัปดาห์หลังจากการรักษา ให้กลับไปพบแพทย์ของคุณ

คุณจะต้องไม่มีเพศสัมพันธ์ใด ๆ เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์หลังจากการรักษา (ห้ามมีเพศสัมพันธ์แม้แต่จะใช้ถุงยางอนามัยหรือแผ่นยางอนามัยก็ตาม)

คุณจะต้องไม่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนคนใดจนกว่าจะผ่านไปแล้วหนึ่งสัปดาห์หลังจากที่พวกเขาได้รับการรักษาหายแล้ว

หากไม่ได้รับการรักษาจะมีภาวะแทรกซ้อนใด ๆ หรือไม่? (Are there any complications if not treated?)

หากคุณมีช่องคลอดและมดลูก โรคหนองในที่ไม่ได้รับการรักษาอาจแพร่กระจายไปยังมดลูกและท่อนำไข่ ซึ่งอาจทำให้เกิดโรคกระดูกเชิงกรานอักเสบ (PID) ได้ ซึ่งเป็นอาการที่อาจนำไปสู่ภาวะแทรกซ้อน รวมถึง ภาวะมีบุตรยากด้วย

i ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโรคกระดูกเชิงกรานอักเสบได้ที่ **StaySTIFree** (staystifree.org.au)

โรคนี้อาจกลับมาเป็นอีกหลังจากการรักษาแล้วหรือไม่? (Is it likely to come back after treatment?)

มีโอกาสน้อยที่โรคหนองในจะกลับมาเป็นอีก หากคุณ

- บอกคู่นอนของคุณและตรวจสอบให้มั่นใจได้ว่า คู่นอนคนปัจจุบันของคุณไปพบแพทย์และได้รับการรักษาด้วย
- ใช้ถุงยางอนามัยและแผ่นยางอนามัยกับคู่นอนทุกคน

ฉันสามารถป้องกันตนเองได้อย่างไร? (How can I protect myself?)

การใช้ถุงยางอนามัยหรือแผ่นยางอนามัยในระหว่างมีเพศสัมพันธ์เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันตัวคุณเองจากโรคหนองใน

แจ้งให้พวกเขาทราบ (Let them know)

หากคุณได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (STI) คู่นอนของคุณทุกคนจากหลายเดือนที่ผ่านมาควรไปพบแพทย์เพื่อเข้ารับการตรวจด้วยเช่นกัน

เป็นเรื่องสำคัญที่คู่นอนของคุณทุกคน (ขาประจำหรือชั่วคราวชั่วคราว) จะเข้ารับการตรวจ เพราะโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้รับการรักษาอาจเป็นเหตุให้เกิดปัญหาร้ายแรงในเวลาต่อมาได้

หากคุณลำบากใจที่จะบอกคู่นอนของคุณ คุณสามารถใช้บริการ แจ้งให้พวกเขาทราบ (letthemknow.org.au) ซึ่งมีตัวอย่างการสนทนา อีเมล ข้อความ หรือจดหมายที่คุณสามารถส่งให้คู่นอนของคุณได้ทั้งแบบส่วนตัวและแบบไม่ระบุชื่อ

ฉันสามารถขอความช่วยเหลือได้ที่ไหนบ้าง? (Where can I get help?)

- ไปที่ศูนย์บริการสุขภาพทางเพศใกล้บ้านคุณ
- ไปพบแพทย์ประจำท้องถิ่นของคุณ
- ไปที่ศูนย์สุขภาพชุมชนในท้องถิ่นของคุณ

ค้นหาบริการด้านสุขภาพทางเพศได้ที่ **StaySTIFree** (staystifree.org.au)

การปฏิเสธความรับผิดชอบ (DISCLAIMER)

เอกสารข้อมูลสำคัญนี้ ให้ข้อมูลด้านสุขภาพทางเพศทั่วไปและไม่มีจุดประสงค์ที่จะไปทดแทนความจำเป็นของการปรึกษากับแพทย์ของคุณ

หากคุณมีความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ คุณควรขอคำแนะนำจากแพทย์ของคุณ

หากคุณต้องการการดูแลเร่งด่วน คุณควรไปที่แผนกฉุกเฉินที่อยู่ใกล้คุณที่สุด หรือโทรไปที่ 000